

COPIE DUPĂ OCOLNICA SATULUI SCRADA

D. BĂLAȘA

(1620 ianuarie-Iulie 22—28). Tîrgoviște. Gavril Movilă voievod (fiul lui Simion Movilă) domn al Țării Românești, întărește stăpînirea lui Simeon cu frații lui, Dadu și Toader, unchiul său Șerban și lui Stoea, Scrada (în județul Gorj), toată de moștenire, atestată în anul 1497.

„Copie după ocolnica satului Scrada.

Marele Oghila vodă, feciori lui Simeon marele Oghilă vodă, dat-a domnia sa această poruncă, a lui Simeon cu frați[i] lui, lui Dadul [și] Toader cu feciorii[i] lor, unchi-său Șerban cu feciorii[i] lui, Stoea cu feciorii[i] lui, ca să le fie lor Scrada toată, pentru că au fost avut-o iei veche și dreaptă moșie de moștenire. Iar după aceea au vîndut Simion 2 părți Micului [și ?] Stoe cu feciorii lor 600 (610?), însă după aceea ei au înfrățit pe Simion, pă Dadul, pe Toader, pe unchi-seu Șerban, pe a lor parte de moșie ca să fie frați nedespărțiți pînă în veac. Și oricare se va împărți mai nainte, morte (?), iar moșiea **vînzare** (sic) să n-aibă. Și această cumpărătoare s-au cumpărat (sic) în zilele bătrînului **Radu vodă** feciorul Vladului vodă, că (sic) au fost cursul anilor, leatu 7005 (leatu de la Cristos 1497). Și au dat domnia sa cartea domnii sale, întărită cu iscălitura d[omnii] sale. Și am pus și semnele hotarului : din Obîrșia Sîrbilor, apoi pe Vălceaua Sîrbilor la vale în Măgura Teiului, de [a]ci Măgura Enci[i] pe Piscu Purcelului la vale, pînă în apa Scradei, // și iar pe apa Scradei în sus, pe Piscu Lat, la deal, pînă în Măgura Cupei (Ciupei?), iar iar în Măgura Ernatei, și în Gura Glodului (numit Cătunele), apoi pe frunțe (sic) la vale pînă în Gherghelee, și din Gherghelee pînă în apă în gura Crivinei, din

jos de Drăgan, și merge pe din sus de sat. Iar cît partea din moșie de la Drăgan, partea li s-a ales lui toată, însă va veni (stj) iar pentru 9 boi și una vacă cu lapte, iar cumpărătura de la Drăgan (a :) loate drept și (ă :) iară cumpărătura din.... locul de la Drăganu (?) cu 80 as[pri], st[în]jini], altul cu 70 (?) as[pri]; iar cumpărătura de la Stana 2 locuri cu două oi; de la Micu două locuri cu două oi. Și au vîndut acești mai sus numiți oameni aceste moșii de a lor bună voi[e] și cu știrea tuturor megieașilor și a fraților lor, înaintea domnii sale și trăsurile lui pusu. Drept aceea au dat și d[omnia]sa mai sus numiților moșteni ca să le fie lor, nepoți, strănepoții lor și de către niminea necăutat (sic) peste porunca d[omniei] sale. Și mărturii au pus d-lor (sic) : jupîn Enache vel ban, jupîn Ivașcu ver (sic) vornicu, jupîn Pavel (sic) vel log., jupîn Stoica vel vornicu, jupîn Mihalache stolnițu (sic), jupîn Spataru (?) Vlad (?), Buzinca, Vlad Paschia (paharnic?). Scris de D-tru Ulorat (?) în Tîrgoviște.

la iară la limba românească s-au scos la martie 20, 1768".

Copie pe hîrtie, ruptă în trei bucăți, scrisă cu litere latine în jurul anului 1865, după o traducere din slavonește făcută în anul 1768 martie 20. Traducătorul nu a fost un bun cunoscător al limbii slave diplomatice. Termenul **prădalica**, îl traduce cu vînzare ș.a. Documentul nu are dată. Datat de noi după Buzinca (mare comis), care apare în divan în 1620 (vezi DIR, B, 17, III, p. 454, 456, 460, 462 etc.).

Cu toate greșelile de transcriere, documentul este de o deosebită valoare pentru trecutul satului Scarada, pe care nu-l găsim în alte documente înainte de această dată.

După această copie, satul Scarada apare în anul 1497, dată aflată într-un document dat de Radu cel Mare voievod, pe care îl citează Gavriil Movilă în cartea de mai sus.